

SVADBA NA BLIND

SÉRIA CAROLINA COMETS
TEAGAN HUNTER

SVADBA
NA BLIND

TEAGAN HUNTER

ZELENÝ[®]
KOCÚR

Z anglického originálu Teagan Hunter: Blind Pass preložila Lenka Nagyová.

Translation © 2023 by Lenka Nagyová
Zodpovedná redaktorka: Zuzana Šmatláková
Jazyková korektúra: Darina Kližanová

Copyright © 2022 BLIND PASS by Teagan Hunter
Slovak edition © 2023 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o., Šamorín,
Slovensko
Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Návrh obálky: Emily Wittig Designs
Grafická úprava: Design Amorandi

ISBN 978-80-69010-13-0
EAN 9788069010130

Všetky práva vyhradené. Len pre vaše potešenie. Táto kniha nesmie byť znovu predávaná ani darovaná ďalším ľuďom. Ak ste si túto knihu nezakúpili alebo nebola zakúpená len pre vašu potrebu, vráťte ju a kúpte si vlastný výtlačok. Ďakujeme, že nepodporujete pirátstvo a rešpektujete nespočetné množstvo hodín, ktoré autorka strávila pri tvorbe knihy.

Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, obchody, miesta a udalosti sú buď výplodom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využitie. Akákoľvek podoba so skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, alebo skutočnými udalosťami je čisto náhodná.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v elektronickej ani tlačenej forme vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľstva s výnimkou stručných citátov použitých pri recenzii knihy.

Mojej kancelárskej stoličke z Amazonu za 80 \$.

*Keď poviem, že váha tejto knihy spočívala na tebe,
myslím to úprimne.*

Bolo nám spolu dobre.

#RIP

1. KAPITOLA

„Na sexi hokejistu! A sexi stopára! Získal pohár, získal dievča a získal zmluvu, bejby!“

Kopnem do seba pohárik tequily ako profička. V tomto bude ňou možno naozaj som.

Za poslednú hodinu som mala zopár pohárikov, ale to je v pohode. *Ja* som v pohode. V hlave mi príjemne šumí a cítim sa skvele. Oveľa lepšie než kedykoľvek v uplynulom období.

Nemyslím na svojho ex, ktorý čaká dieťa s niekým iným. A určite nemyslím na to, ako sa zvýšili poplatky v domove dôchodcov, kde býva moja stará mama, a že nemám ani potuchy, ako na to naškriabem. Nemyslím na to, že ma minulý týždeň prepustili zo salónu, kde som pracovala, pretože znižovali stavy. A ani na to, že som svojej najlepšej kamoške nepovedala, že už len jeden zlý deň ma delí od toho, aby som bola totálne na mizine a bola donútená spať na jej gauči.

Nie. Nemyslím na nič z toho.

Len sa bavím vo Vegas na výlete, za ktorý neplatím, a nič ma netrápi.

Pozriem na svoju najlepšiu kamošku Harper a jej neuveriteľne sexi frajera, hráča NHL Collina, a zvrástim čelo.

Teším sa z Harper. Som na sto percent šťastná. Vôbec nežiarlim na to, ako na ňu jej frajer pozerá. Fakt, že práve ja som tá beznádejná romantička a verím na spriaznené duše a Harper taká nikdy nebola, ešte neznamená, že to ja som mala najst' pravú lásku ako prvá.

Nie. Nežiarlim.

Hlavy majú naklonené blízko k sebe a šepkajú si. A ja jednoducho viem, že o mne.

Chudera Ryan, je sama ako prst.

Osamelá a opitá vo Vegas.

To je také smutné.

Som si istá, že to hovoria, pretože im čítam z pier a vyzerá to presne tak.

Nieko ma poťahá za ruku a obzriem sa.

Je to Rhodes.

Uff, Rhodes. Pán Mrzutý.

Vždy sa mračí a nikdy sa nezabáva. Ani teraz, keď vo Vegas oslavujeme samé skvelé veci, ako napríklad že jeho najlepší kamarát získal Stanley Cup. Okej, fajn – on ho vyhral tiež, pretože obaja hrajú pre Carolina Comets, ale koho to zaujíma! Oslavujeme Collina a nie pána mrzutého.

Rhodes mi opäť štouchne do ruky a pozriem sa naňho zhora.

Naznačí mi, aby som zliezla zo stola, na ktorom práve stojím. Pokrútim hlavou, pretože mi nemá čo rozkazovať. Ak je to vôbec možné, kútiky jeho vždy zamračených úst sa spustia ešte nižšie. Opäť ma chytí za ruku.

Zohnem sa, aby sme boli na jednej úrovni, a poklepkám mu po nose.

„Nie, ďakujem!“

Collin sa zasmieje, čo upúta moju pozornosť, a povie niečo Harper.

Ústa sa im opäť hýbu a ja prižmúrim oči, snažím sa vidieť, čo hovoria teraz, ale nejde mi to, pretože som dole hlavou.

Som dole hlavou, pretože ma zajal chlap prezývaný Zviera, ktorý všetkým kazí zábavu.

„Hej! Ty sexi mrzutý obor! Daj ma dole!“

Ignoruje ma.

„Harper! Pomoc!“ kričím na svoju najlepšiu kamošku.

Harper len pokrúti hlavou. „Nie! Choď si ľahnúť – si opitá!“ Zalapám po dychu. „Nie som!“

Nie som opitá, len pripitá. Ako sa opovažuje!

„Ale si!“

„Zradkyňa!“ A naozaj ňou je. Najväčšou zradkyňou na svete. Kto by si len tak nechal ukradnúť kamošku? Udieram do obra, ktorý ma vynáša z klubu a preč od môjho nového najlepšieho kamaráta, od alkoholu.

„Myslela som, že ma máš rada!“ zakričím na svoju bývalú najlepšiu kamarátku.

„Mám!“ zakričí späť zradkyňa. „Je to pre tvoje vlastné dobro.“

Moje vlastné dobro? Čo jej šibe?! Posiela ma preč s chlapom, ktorého volajú Zviera!

„Unesie ma a bude ma väzniť na svojom zámku!“

Prisahám, že počujem Rhodesa, ako si mrmle „To určite.“

Opäť ho po tomto komentári udriem a on moje údery opäť ignoruje.

Keď je zrejmé, že tu päste nepomôžu a Harper ma *nezachráni*, zahrozím jej pästou a podvolím sa svojmu únoscovi, ktorý ma nesie k dverám.

Nezastaví sa, kým nie sme vonku na hlavnej. Zloží si ma z pleca a postaví ma na nohy.

„Dávaj si pozor na ruky!“ poviem, keď jeho ruky sklĺznu po mojich bokoch.

Zagúľa očami, opäť ma chytí za ruku a začne ma ťahať po chodníku.

Snažím sa vymaniť sa z jeho zovretia, ale je to beznádejné. Je príliš silný. Príliš silný a príliš svalnatý a, och, wow... jeho chrbát vyzerá v tom tričku *naozaj* sexi. Tesne mu obopína svaly, je celé napnuté a možno o číslo menšie.

Rhodes ma aj naďalej ťahá za sebou a ja mu to dovoľím. Ale iba preto, lebo ma bolia nohy. Prečo som si len obula ihličky?

Veľká chodiaca skriňa Rhodes náhle zastane a ja doňho vrazím.

„Hej!“ odhrniem si vlasy z tváre práve včas, aby som videla, ako nás vedie do starej reštaurácie v štyle päťdesiatych rokov. „Čo tu-ach! Hranolky!“ Natiahnem sa za nimi, ale Rhodes ma klepne po ruke. „Au!“

„Prepáč,“ počujem ho povedať.

„Určite ti *nie* je odpustené.“

„Neospravedlňoval som sa tebe. Ospravedlňoval som sa tomu chlapovi, ktorému si práve chcela ukradnúť jedlo. No poď.“

Ďalšie postrkávanie a ťahanie.

Potom tlačenie, keď ma ukladá do boxu. Nechá ma tam sedieť a ide k pultu. Nakloní sa k čašníčke. Mala by som sa pokúsiť utiecť. Nikdy by ma nedobehol. Určite nie.

Ale som príliš unavená na to, aby som sa čo i len pohla.

Zvalím sa na stôl, bradu si položím na predlaktie, na chvíľu zatvorím oči.

Myknem sa, keď Rhodes sklzne svojím veľkým telom na lavicu oproti mňa.

Hľadá priamo na mňa, čo neznášam, pretože sa mi to páči.

Nechcem, aby sa mi to páčilo.

„Fuj. Toto miesto je hnusné,“ poviem. Je to pravda. Je príliš škaredé. Steny sú pokryté pastelovou modrou a ružovou a výzdoba je zastaraná a celé sa mi to hnusí. „Prečo sme tu?“

„Potrebuješ sa najesť.“

Teraz je rad na mne, aby som sa zamračila. „Nie som hladná.“

Nie som. Chcem sa vrátiť do klubu a tancovať a baviť sa a zabudnúť na to, aká som smutná a osamelá.

Rhodes ma buď nepočul, alebo ho to nezaujíma. Zamávam mu rukou pred tvárou, snažím sa upútať jeho pozornosť.

„Haló, pán Mrzutý, počul si ma? Ja. Nie. Som. Hladná.“ Pre istotu zdôrazním každé slovo zvlášť.

„Budeš jesť. Musíš niečím zajesť ten alkohol, predtým než ťa zoberiem do izby.“

Pokrútim hlavou. „Hm, *neberiem* ťa so sebou na svoju hotelovú izbu. Nebudeme mať *sex*.“

„Nemal som na mysli *sex*,“ posmieva sa mi a šklbne mu ústami, „ale je fajn vedieť, na čo myslíš. Povedal som, že ťa *zoberiem* na izbu. Aby si sa vyspala.“

Pekná čašníčka pred nás položí tanier hranoliek a obrovský šťavnatý burger.

„Jedz,“ prikáže mi Rhodes. „Posledná vec, ktorú potrebujem, je, aby si sa udusila vlastnými zvratkami.“

Pri jeho slovách zvráštim nos, ale poslúchnem ho, pretože jedlo vyzerá *naozaj* veľmi dobre.

Zahryznem do hranolky a zastonám. „Ó, bože. Toto je *taaa-kééé* dobré.“

Tá blbá vráska, ktorú má vždy medzi obočím, sa mu ešte viac prehĺbi. „Je to hranolka. Prestaň vzdychať, ako by si mala orgazmus.“

„Ako vieš, ako vyzerám pri orgazme?“

Ignoruje ma a z košíka mi ukradne hranolku. Dovolím mu to, pretože si pchám do úst ďalšiu a to ma naplno zamestnáva.

Skôr než si to uvedomím, zjem polovicu košíka a vylogám celý pohár vody, čo už o niečom svedčí, pretože vodu nenávidím.

Začínam sa cítiť trochu lepšie a ani škaredá reštaurácia sa so mnou už tak veľmi netočí.

V kabelke mi zavibruje telefón a vyberiem ho.
Moja bývalá najlepšia kamoška.

Harper: Nehnevaj sa mňa, že som ťa poslala preč s Rhodessom.

Ja: Hnevám sa. Strašne.

Harper: Klameš. Si v poriadku? Pošli mi fotku, aby som vedela, že žiješ.

Spravím si selfie a pošlem jej ju ako dôkaz, že žijem. Tiež mi pošle fotku seba a Collina, kvôli čomu som opäť smutná.

„Si okej?“ spýta sa ma Rhodes, keď si všimne, že sa mračím.

„Nie.“

„Nie? Budeš zvracať?“ Vyzerá vystrašene.

Hodím doňho hranolku. „Nie. Alkohol zvládam dosť dobre, ďakujem.“

„Tak potom čo sa deje?“

Pokrčím plecami. „Neviem. Ja... Bol si niekedy zamilovaný?“

Moja otázka ho zaskočila. „Čože?“

„Bol si niekedy zamilovaný?“

Odfrkne a pokrčí plecami. „Asi to tak možno nazvať.“

„Ó. Znieš smutne. To preto si vždy taký mrzutý? Si smutný, pretože ti niekto zlomil srdce?“

Ešte viac sa zamračí. „Jasné.“

„Ale niekto ti zlomil srdce, však?“

„Ona... dala mi kopačky, hej.“

„Kopačky? Ale veď to si ty. Horúca strela, NHL superstar. Ty si...“ Zalapám po dychu. „Och, nie. Si zlý v posteli, však?“

Oči sa mu zúžia. „Buď ticho a jedz, Ryan.“

„Som plná.“

„Tak to je smola. Ešte si daj.“

Vezmem si jednu hranolku a obhrýzam ju, aby som ho uspokojila. „Ako sa volá?“

„Kto?“

„Dievča, ktoré si nevedel spraviť.“

„To nie je...“ Vzdychne si, pokrúti hlavou a oprie sa dozadu. „Brittney.“

„Spearsová?“

Neviem, prečo som to povedala. Jasné, že to nie je ona.

„Klinová.“

Vezmem si telefón, otvorím instagram a napíšem jej meno do vyhľadávača. Vyhodí mi niekoľko profilov, ale okamžite viem, ktorá z nich je ona.

Pre istotu mu pridržím telefón pred očami. „To je ona?“

Sekundu hľadá na obrazovku a potom sa rýchlo odvráti, akoby ho pohľad na ňu bolel. Prikývne.

Je nádherná. Supermodelkovsky nádherná.

„Je naozaj pekná. Ako dlho ste boli spolu?“

„Pár rokov. Ani spolu, ani bez seba. V poslednom čase sme však boli viac od seba. Ale budeme v pohode. Vždy sme sa udobrili.“

Počúvam ho a pritom skrolujem jej fotky. Uverejňuje toho veľa. Tak trikrát za deň.

Moju pozornosť však upúta fotka spred dvoch dní.

„To preto si tento víkend taký smutný? Pretože sa s niekým zasnúbila?“

Okamžite zdvihne hlavu. „Čo?“

Vyzerá... smutne. A naštvane.

„Zasnúbila.“

„Nie.“

„Hej. Pozri.“

Ukážem mu svoj telefón a on mi ho uchmatne z ruky, pozerá sa na fotku celkom zblízka. Možno som ešte trochu pod parou, no pocity, ktoré mu prebehnú hlavou, sú nad slnko jasnejšie.

Hnev.

Boleť.

Smútok.

Zlomené srdce.

„Ty si o tom nevedel?“ spýtam sa potichu.

Pokrúti hlavou a nespúšťa z fotky zrak. „Nie. Ja... Ako som povedal... Myslel som si, že budeme v pohode. Vždy sme boli napokon... v pohode.“ Hľadí a hľadí, takmer akoby sa snažil silou vôle zmeniť to, na čo sa pozerá.

Ale nezmení sa to. Je zasnúbená s niekým iným a on trpí.

A teraz sa cítim zle, pretože sa cíti zle on.

„Rhodes, si –“

„To je môj spoluhráč.“

„Čože?“

„Ten chalan na fotke – je to môj spoluhráč. Teda, *bývalý* spoluhráč. Ja... Ja som s týmto chalanom vyhral zasraný pohár.“

„Och.“

Neviem, čo povedať. Neviem, ako ho mám utešiť. Neviem ani to, či potrebuje utešiť, pretože ho vôbec nepoznám.

„Pohárik.“

„Čo?“

Podá mi naspäť telefón. „Pohárik. Potrebujem pohárik. Rozptýlenie. Tanec. Zábavu. *Hocičo.*“

Jeho slová ma prekvapia. Odkedy sme vo Vegas, nevidela som ho vypiť viac než jedno pivo a určite netancoval. Ale v tejto chvíli vyzerá, že by mu aspoň jedno pivo a nejaké rozptýlenie určite pomohli.

„Prosím.“

Pozera na mňa s takým zúfalstvom, až si nie som istá, že ho dokážem ignorovať.

Nemala by som. Viem, že by som nemala. Práve som začí-
nala triezviť, a keď človek pije preto, aby zabudol, nikdy to
nedopadne dobre.

Ale ten beznádejný a zlomený pohľad v jeho očiach mi pri-
pomína *môj* vlastný beznádejný a zlomený pohľad v očiach.

Sme spriaznené duše. *Potrebujeme* to. Potrebujeme sa uvoľ-
niť a zabudnúť na naše problémy. Zabudnúť na ľudí, kvôli kto-
rým sa takto cítime.

Zaslúžime si to.

„Okej,“ poviem potichu. „Okej.“

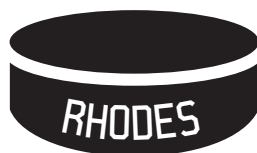
Rhodes sa zdvihne z boxu a podáva mi ruku.

Svoju dlaň vložím do tej jeho a pomôže mi vstať.

„Veď nás,“ poviem mu.

A aj nás vedie.

2. KAPITOLA

Ako sa to hovorí? *Všetko alebo nič?*

Myslím, že som to riadne prepískol.

Nie som veľký fanúšik párty. Nemám rád hluk a zmätok. Moja predstava divokej noci je dať si kávu a pustiť si maratón *Pána Prsteňov* večer o deviatej.

Som nudný a som známy tým, že som trochu nemastný-neslaný. Len veľmi zriedka sa uvoľním alebo odviažem kdekoľvek inde než na ľade. Takisto sa nezapájam do mnohých nepovinných aktivít a nerobím nič, čím by som pútal extra pozornosť.

Samozrejme, jediný raz, keď sa odviažem, to totálne poseriem.

Ja, môj najlepší kamarát a spoluhráč Collin a dvaja ďalší chalani z tímu, ku ktorým mám najbližšie – Miller a Lowell – sme si naplánovali víkend vo Vegas. Mal to byť výlet len pre nás, aby sme oslávili našu výhru Stanley Cupu. Mali sme jesť dobré jedlo, trochu si vypiť a stavať príliš veľa peňazí na čiernu.

Potom sa však musel Collin zamilovať a priviesť si svoju frajerku. Jasné, že tá si priviedla *svoju* najlepšiu kamošku, pretože tá bola smutná. Nieкто jej dal kopačky a potrebovala vypadnúť z mesta.

Collin ma donútil sľúbiť, že budem „veľmi milý“.

Srdečne pochybujem, že *toto* je práve to, čo myslel pod pojmom *veľmi milý*.

Cítim, ako na mňa dolieha ťažoba.

Alebo presnejšie, cítim, ako mi tá ťažoba tlačí na *prst*.

Otvorím jedno oko na štrbinku a pozriem na zlatú obrúčku, ktorá ako keby vážila tisíc ton. Dlaňami si šúcham oči, akoby som tak mohol vymazať spomienky na uplynulú noc.

A naozaj, *pokúšam* sa ich vymazať, pretože čo sme si, dopekla, mysleli? Prečo sme si mysleli, že je to v pohode? V akej dimenzii je vziať sa vo Vegas dobrý nápad?

Nie je. Je to hrozný nápad.

Mal som vziať Ryan na jej hotelovú izbu, ako som to sľúbil Harper.

Ale nie. Musel som zapíť svoj smútok a spraviť niečo monumentálne hlúpe.

Neznášam svoje ja, keď pije.

V hlave mi treští, pravdepodobne pre dehydratáciu, ale neodvážim sa vstať a ísť si po vodu.

Ryan spí vedľa mňa a nie som pripravený jej teraz čeliť.

Moja žena.

Pri tejto myšlienke sa mi prevráti žalúdok.

Môžeme to anulovať; to viem. A ak by bolo zle, som si istý, že do toho môžem zahrnúť aj právnik, pretože sme boli obaja takí naliati. Neexistuje, aby to bolo legálne, nezávisle od toho, koľko peňazí som vysolil (naozaj veľa).

Hlboko vnútri však viem, že na ničom z toho nezáleží.

Počujem, ako mi zvoní telefón na nočnom stolíku, čo môže znamenať len jednu veci: nahrávanie svadby a jej zverejnenie online sa mi nesnívalo.

To je posledný kliniec do rakvy. A z každého pokusu vyhovoriť sa vyjdem ako úplný blázon. Nemôžem jednoducho predstierať, že sa to nestalo a zabudnúť na to.

Želám si však, aby sa to dalo. Želám si, aby som na to celé mohol zabudnúť.

Okrem tej časti, keď ma pobožkala. Aké boli jej pery jemné na dotyk. Ako sa v mojom objatí rozplynula. Tie slabé stony, ktoré vydávala, keď sa naše jazyky stretli.

Na to zabudnúť nechcem.

Alebo tá časť, keď sme jeden z druhého nedokázali spustiť ruky a celú cestu Uberom na hotel sme strávili zlepení ústami.

Vo chvíli, keď som otvoril dvere na hotelovej izbe, si stiahla nohavičky. Niekde v mojom opitom mozgu zaznel varovný poplach a musel som to stopnúť.

Ten pohľad v jej očiach, keď som ju odmietol, prebodol ešte aj moje opité ja.

Som však rád, že som to spravil. Nemyslel som si, že by som si dokázal poradiť s dôsledkami, stalo sa toho už dosť.

Telefón mi znovu zapípa a Ryan zastoná. Mal by som ho stíšiť, aby ju nezobudil.

Najpomalšie ako viem, sa prekotúľam a vezmem si telefón zo stolíka.

Prvá vec, ktorú uvidím, je správa od mojej mamy.

Mamka: ADRIAN TYLER RHODES! DÚFAM, ŽE TO JE LEN VTIP!!

Doriti. Druhé meno *a* dvojitý výkričník. To mám naozaj prúser.

Očami prejdem na správu od generálneho riaditeľa tímu Carolina Comets.

David: Očakávam telefonát s vysvetlením.

Trhne mnou.

Doriti.

Zvyčajne je organizácia v pohode a nestará sa o to, čo robíme, pokiaľ tím neporušujeme nejaké zákony.

Ale keď sa objavíme na titulkách... začnú sa zaujímať. A viem, že toto sa už na titulkách ocitlo.

Idem do aplikácie NHL a je to tam, prvý článok dnešného dňa.

ADRIAN „ZVIERA“ RHODES SA OŽENIL S BEAUTY INFLUENCERKOU RYAN BELLOVOU

Je mi trápne z prezývky, ktorú médiá stále používajú. Dostal som ju na začiatku hokejovej kariéry a odvtedy som sa jej nedokázal zbaviť. To sa asi stane, keď schytáte ostrím korčule do tváre, ktorá vás poreže pár centimetrov pod okom a cez peru nadol až po bradu.

A dôsledky? Dve operácie, viac ako sto stehov a veľká škaredá jazva, ktorá zmenila všetko.

Takže hej, asi ozaj vyzerám ako zviera.

A ani fakt, že som sa odvtedy vytiahol o pätnásť centimetrov, pribral trinásť kíl a stále držím rekord za najvyšší počet gólov počas sezóny, na tom nič nemení.

Zatvorím článok, keď mi začnú prichádzať ďalšie správy a telefón v ruke mi vibruje ako šialený. Prichádzajú tak rýchlo, že ich sotva dokážem vnímať.

Britt: SI ŽENATÝ.

...

Britt: To je nejaký vtip????

Britt: Doriti! ODPOVEDZ MI! Už 30 minút sa ti snažím dovolať!!!!

Britt: Naozaj! Žiarliš, že som zasnúbená s niekým iným, takže sa vo Vegas oženíš s nejakou cundrou??? DOSPEJ UŽ KONEČNE!

Britt: Som taká rada, že už nikdy viac nemusím na teba mrhať časom.

Britt: Dúfam, že za to stojí, lebo MEDZI NAMI JE KONIEC

Chcem jej odpísať a pripomenúť, že medzi nami bol koniec, keď dovolila inému mužovi – hlavne môjmu spoluhráčovi – nasadiť jej prsteň, ale je to zbytočné.

Objavujú sa ďalšie správy, niektoré by som nemal ignorovať, ale predsa tak spravím, stíšim si telefón a otočím ho obrazovkou nadol, takže ďalšie notifikácie už nevidím.

Mal by som vstať. Mal by som čeliť celému tomuto chaosu.

Namiesto toho zatvorím oči a prinútim sa opäť si ľahnúť a dúfam, že je to len veľmi zlá nočná mora.

3. KAPITOLA

Hovorím o sebe, že som beznádejná romantička. Na láske milujem všetko. Prvé stretnutia, letmé dotyky, hanblivé úsmevy a nenápadné pohľady cez miestnosť, keď sa začínate zamilovávať. Pomalé, sladké budovanie niečoho epického. Dokonca mám rada aj tie škaredé časti, pretože vďaka nim je to také výnimočné, nie?

Zbožňujem pozeráť romantické komédie a tie gýčové lúboštné príbehy, pri ktorých sa rozrejem, ako aj čítať lúboštné romány. Deň svätého Valentína je môj najobľúbenejší sviatok a naozaj verím, že každý má niekde svoju spriaznenú dušu.

Naivne som si myslela, že pravú lásku som našla so svojim bývalým, so Stevenom, myslela som, že všetky problémy, ktoré sme riešili, boli len hnusné, no potrebné časti, aby sme sa napokon dostali k nádhernej a veľkolepej poslednej časti.

Ale teda, bola som *riadne* vedľa.

Len pár hodín pred tým, ako som nasadla na lietadlo do Vegas so svojou najlepšou kamoškou Harper, jej frajerom –